

IULIANA DINU

POVESTEA
ȚEPOSULUI ROȘCOVAN

basm

IULIANA DINU

**POVESTEA
ȚEPOSULUI ROȘCOVAN**

basm

**Desene de Alexandra Barbu, clasa a XI-a,
Liceul de Arte Plastice „Nicolae Tonitza”
din București**

București, 2026

Ilustrația copertei: Alexandra Barbu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
DINU, IULIANA

Povestea Țeposului Roșcovan : basm / Iuliana Dinu ; desene de
Alexandra Barbu. - București : Editura Leviathan, 2026
ISBN 978-630-6601-43-1

I. Barbu, Alexandra (il.)

821.135.1

© Iuliana Dinu

© Alexandra Barbu

© Editura Leviathan, 2026

Editura Leviathan aparține Asociației Culturale Leviathan.

Adresa: Str. Gura Vadului nr. 1, bl. G 26, sc. 5, et. 2, ap. 46,
sector 3, 032336 București, România

E-mail: costintuchila@gmail.com; pusa.roth@yahoo.com
leviathan.romania@yahoo.com

Tel.: 0721019223; 0774641519

Adresa web: <https://editura.leviathan.ro>

Toate drepturile rezervate. Orice reproducere totală sau parțială a acestei ediții se
pedepsește conform legilor.

Primăvara își face apariția cu pași grăbiți, se așterne peste întinderi, aduce bucurie oamenilor, cât și viețuitoarelor pământului. Soarele își trimite cu iubire razele, care încălzesc atmosfera și ajută ghiociei să scoată capul de sub zăpadă. Totul se trezește la viață. Satul dintre dealuri este binecuvântat cu oameni harnici și prietenoși, dar și că este așezat în apropierea unei păduri. Locuitorii satului s-au apucat deja de pregătirea pământului pentru însămânțări.

– Vecine!, se auzi glasul lui nea Gheorghe. Vrei să-mi dai o mână de ajutor, să termin mai repede săpatul grădinii, că mai apoi voi veni și eu la dumneata când te vei apuca de lucru?

– Cum să nu, vecine, acum sosesc!

Și uite așa, sătenii se ajutau la treburile mai grele, ori de câte ori erau rugați de câte un vecin. Nu avea cum să se întâmple altfel, se știa de-o viață, locuiau pe aceleași meleaguri. Fiecare sătean cunoștea nevoile consătenilor săi, nu se puneau problema ca la nevoie să nu sară unul în ajutorul celuilalt. Împărțeau și binele și răul împreună. Seara, după ce terminau treburile din gospodărie, se adunau la poarta unuia dintre ei și „puneau țara la cale”. La un „pahar de vorbă” analizau pe toate părțile problemele satului, își dădeau cu „presupusul” despre orice situație nou apărută în viața politică țării.

Emil era în vacanța studențească. Terminase sesiunea de examene și venise la bunici, cum făcea de fiecare dată, încă de pe vremea când era doar un copilandru. Iubea viața la țară și se întorcea cu mare bucurie ori de câte ori avea câteva zile libere. Bunicul lui, moș Gheorghe era om înțelept, de toată isprava. Nepotul învățase foarte multe lucruri, în timpul pe care-l petrecuse de-a lungul anilor alături de el, despre cinste, onestitate, bunătate și curaj.

– Bunicule!, zise Emil. Sunt și eu alături de dumneata ca de fiecare dată, doar vezi ce flăcău puternic am devenit! Nu mă dau la o parte de la nimic, îmi place să te ajut la treburile gospodărești. Voi săpa cu drag grădina alături de mata.

– Mulțumesc, nepoate! Știu că ești un băiat bun și m-ai ajutat încă de când erai mititel. Acum că ai crescut, ești mult mai vânjos, mai ales că mergi la sală și tragi de „fiarele” alea păcătoase și faci forță. E la modă acum lucrul ăsta, mai ales la voi, copiii de orășeni. Pentru pregătirea pământului, nepoate, avem nevoie și de alte brațe de muncă. Terenul care trebuie însămânțat este mare, așa că nu ne prisosește ajutorul vecinului. Terminăm mult mai repede treaba, astfel grăbim lucrarea. Apoi, vecinul Petre e prietenul meu, toată viața ne-am ajutat, așa am făcut de când ne știm. Copile, în viață e bine să ai prieteni! Nu știi când dai de vreun necaz și ai nevoie de cineva care să-ți fie alături. Cu Petre îmi place să împart atât bucuriile, cât și necazurile vieții, e de mare încredere.

– Te înțeleg, bunicule! Și eu am la facultate prieteni, învățăm, petrecem timp liber împreună, dar mă și sfătuiesc cu ei în situații mai dificile.

Așa se scurgeau zilele oamenilor din satul așezat între dealuri.

Într-una dintre zile, când cei doi vecini stăteau de povești ca de obicei, Emil auzi întâmplător câte ceva din discuția lor. Cele auzite i s-au părut interesante, așa că interveni în discuție:

– Ce tot șușotiți acolo, oameni buni, care-i baiul, aș vrea să știu și eu despre ce este vorba, m-ați făcut curios!

– Hei, nepoate, de-ale tinereții, întâmplări petrecute în satul nostru cu mulți ani în urmă, nu cred că e cazul să te intereseze!

– Spune-mi și mie, bunicule, că mi se par interesante cele auzite!

– Hei, nu încerca să mă descoși! S-a întâmplat cu mult timp în urmă, povești auzite din bătrâni, nici noi nu mai știm ce poate fi adevărat sau nu în toate acestea. Așa că, nu are rost să-ți bați tu capul cu „basmele” noastre!

– Ba da, bunicule, sunt curios să aflu despre ce este vorba, te rog, povestește-mi, voi fi numai ochi și urechi.

– Hai, măi, Gheorghe, nu lăsa copilul fără să cunoască întâmplările petrecute în satul nostru. Dacă tu nu vrei să-i povestești, să știi că-i voi povesti eu.

– Bine, bine, m-ați înduplecat! Bunicul îngândurat își începu povestea:

– Dragă nepoate, se spune că prin părțile locului, prin pădurile din apropiere locuiau două familii de vrăjitori. Aceste familii nu se înțelegeau între ele, erau rivale, ori de câte ori se întâlneau aveau loc mari certuri, lupte pentru supremație. Ura lor dura de mult timp, se transmitea din neam în neam.

– Dar de ce se dușmăneau, bunicule? N-ați aflat nici până acum cauza acestor neînțelegeri?

– Tinere!, interveni Moș Petre, aceste familii doreau să dețină supremația întregului ținut. Fiecare familie voia să fie cea mai bogată și influentă, să hotărască tot ce avea să se întâmple, să i se respecte toate deciziile.

Voiau să știe orice mișcare a celor care locuiau în zonă, să nu miște un fir de iarbă fără știrea lor. Niciuna nu ceda în fața celeilalte. De aici venea toată ura lor. Pentru asta erau în stare să facă chiar moarte de om. Membrii acestor familii se urmăreau și se suspectau permanent, ca nimeni să nu încalce hotărârile familiei.

Întâmplarea face că fiecare dintre aceste familii avea câte un băiat, cărora încercau să li se transmită ura înaintașilor. Părinții lor, vrăjitorii, îi obligau pe băieți să întrețină această dușmănie, să nu cedeze niciunul în fața celuilalt, să fie stăpâni pe situație în orice moment. Lucrul acesta se păstra, era hotărât din tată-n fiu. Își amenințau copiii că dacă vor lua legătura între ei sau se vor juca împreună, ar putea fi dezmoșteniți, chiar alungați de acasă. Ei nu trebuia să încalce jurământul strămoșilor.

– Să nu te prind cumva cu băiatul dușmanului nostru, ai auzit băiete?, îl povățuiau părinții pe Fulgerică.

La fel făceau și părinții lui Zmeuleț:

– Cât mai departe să stai, copile, de dușmanii noștri, să n-auzim că iei legătura cu ei.

– Cum se numesc aceste familii, bunicule?

– Una dintre familii se numește „Zmeu Paraleu”, al cărei fiu poartă numele de Zmeuleț, iar cealaltă se numește familia „Tună și fulgeră”, iar fiul acesteia poartă numele de Fulgerică.

Copiii nu îndrăzneau să-i contrazică pe părinți și le răspundeau parcă într-un gând:

– Bine, bine, așa vom face!

Dar aceștia nu respectau dorința părinților, se întâlneau pe ascuns, și se distrau de minune împreună. Cei doi copii, Zmeuleț și Fulgerică aveau suflet bun, nu se dușmăneau, considerau că nu aveau nimic de împărțit. Fiind de vârste apropiate se jucau și împărțeau totul frățeste, se înțelegeau foarte bine. Ei aveau un loc secret în pădure, ferit de ochii părinților unde se întâlneau, povesteau tot felul întâmplări,

care mai de care mai haioase. Celor doi prieteni le plăcea cel mai mult să se întrecă la jocul cu arcu. Își confecționau arcuri din nuiele flexibile, care se puteau arcui, iar săgețile le făceau dintr-o creangă tare pe care o ascuțeau la capăt. Apoi marcau un cerc pe o tulpină de copac folosindu-l drept țintă. Cei doi nu luau în serios amenințările părinților. Se temeau totuși de faptul că părinții lor ar putea afla că ei se întâlnesc, fără știrea lor. Lucrul acesta ar fi putut duce la o adevărată tragedie. Erau tare pătimiși părinții, dar și bunicii lor. Cei doi prieteni se întrebau ce ar avea de câștigat părinții lor cu atâta ură pe care și-o purtau, nu înțelegeau de unde vine atâta dușmănie între ei. Încă nu reușiseră până atunci să afle misterul acestor răutăți.

– Noi nu ne vom certa niciodată, Zmeuleț, nu-i așa?, îl întrebă într-o bună zi Fulgerică.

– Desigur, ce-am avea de împărțit noi, oare? Dar să fim cu ochii-n patru să nu afle părinții noștri că suntem prieteni. Tatăl meu este iute la mânie, s-ar putea să ne pedepsească pentru treaba asta.

– Nicidecum, Zmeuleț! Cu cine m-aș mai juca eu atunci? Mai ales că o cunosc bine pe mama mea, știe să facă vrăji foarte puternice, pe care le-ar putea folosi împotriva noastră, poate chiar să te omoare! Tu ești prietenul meu cel mai bun, ce m-aș face fără tine, cu cine m-aș mai juca eu atât de frumos?

*

Timpul a trecut, cei doi fii de vrăjitori au crescut. S-a apropiat vremea însurătoarei, să-și găsească și ei o fată și să meargă fiecare la casa lor.

Văzând pe fiul său, Fulgerică, cât de mult a crescut și cât de înțelept este, într-o bună zi, tatăl lui i se adresă:

– Copile, e timpul să te așezi la casa ta, să-ți întemeiezi o familie! Eu și mama ta îmbătrânim, am dori să ne bucurăm de nepoți, așa că trebuie să-ți găsești o fată bună și frumoasă pentru a petrece cu ea întreaga viață!

Deși i-ar mai fi plăcut să fie copil, Fulgerică nu și-a contrazis părinții nici de data asta, totdeauna le-a aprobat decizia, nu le-a ieșit din cuvânt.

– Bine, tată, așa voi face!

Același lucru gândeau și părinții lui Zmeuleț. Acesta era chipeș, atrăgător și foarte gospodar.

– Zmeuleț!, zise tatăl său, a venit timpul să te însori, dragul meu! Trebuie să-ți găsești o fată mândră, dragă sufletului tău, dar să ne placă și nouă, băiete! Doar știi cât contează lucrul ăsta!

– Așa voi face, tată, îți respect hotărârea!

Întâmplarea făcea că amândoi, fără să știe unul de altul, puseseră ochii pe aceeași fată din satul vecin. Se gândeau la ea cu speranța de a o cuceri și de a le deveni soață. Dacă până atunci cei doi prieteni nu-și ascunseseră niciun secret, din momentul în care le intraseră la suflet fata din satul învecinat, au început să se ascundă unul de altul. Amândurora le era de teamă să n-o piardă. Păstrau secretul numai pentru ei, nici chiar părinților nu le-au destăinuit acest gând.

Într-una dintre zile Zmeuleț îi spuse prietenului său:

– Fulgerică, ai mei au hotărât că e timpul să mă însor, trebuie să-i ascult, n-am încotro!

– Prietene, același lucru s-a discutat și la noi în casă, seara trecută. Adevărul e că a cam venit vremea să ne așezăm la casele noastre! Nu ești de aceeași părere?

– Adevărat, de ceva timp mi-a trecut și mie prin gând lucrul ăsta.

Fata de care erau îndrăgostiți cei doi fii de vrăjitori era din satul în care locuia bunicul lui Emil și moș Petre. Aceasta era o tânără blondă cu ochi albaștri precum seninul cerului, numele ei era Ilinca. Îi plăcea să cânte cât era ziua de mare. Avea o voce ca de privighetoare, i se dusesse vestea până în satele învecinate, cât era de mândră și voioasă. Lucrul acesta ajunsese și la urechile celor doi prieteni, fii de vrăjitori, de aceea au

făcut tot posibilul s-o întâlnească, să se convingă dacă este adevărat, așa cum vorbește lumea. Astfel tânăra le-a căzut cu tronc tinerilor vrăjitori. Sătenii o iubeau pe Ilinca, se bucurau ori de câte ori se întâlneau cu ea.

– Bună dimineața, mândro!, i se adresa câte un localnic văzând-o trecând pe uliță.

– Sărut mâna, om gospodar!, răspundea voioasă tânăra.

Fulgerică, cunoscând bine cuminenția fetei, a urmărit-o zile-ntregi din umbră. Astfel că, într-o bună zi i-a încolțit gândul s-o răpească, s-o ducă la el acasă.

„Mi-aș dori să-mi fie soață, fata asta frumoasă! Trebuie să fac în așa fel încât să-mi aparțină!”, gândea el în taină. „Trebuie s-o răpesc cât mai curând, ca nu cumva să-mi afle Zmeuleț intenția și să-mi încurce planurile”!

Gândul acesta îl frământa și pe Zmeuleț: „Tare mândră este tânăra asta! Cu siguranță s-ar potrivi să fie aleasa inimii mele! N-am să accept în ruptul capului să devină soața altui bărbat! Ferească sfântul să afle Fulgerică ce vreau să fac! Trebuie să pun la punct un plan înțelept pentru a o răpi. Nici vântul nu trebuie să afle lucrul acesta, cu atât mai mult să ajungă la urechile prietenului meu. Cu siguranță, mi-ar da întregul plan peste cap, punându-mi bețe-n roate”.

Zis și făcut, în noaptea următoare Fulgerică, fără știrea nimănui, s-a dus în sat s-o răpească pe Ilinca, fata cu părul bălai. La ora aceea, trecut de miezul nopții, lumea toată se odihnea, așa că lucrul acesta îi reuși de minune. Fulgerică îi astupă gura și o luă în brațe. Ca un fulger ajuns la casa unde locuia împreună cu părinții lui.

– Uite, tată, am adus-o pe fata care-mi este dragă de atâta timp și care vreau să-mi devină soață! Privește-o, sper să vă placă și vouă! Cei doi părinți se uitau cu mândrie la fiul lor.

– Tare faină mai e, băiete! Trebuie să recunosc că nu ai gusturi rele! Bravo, ești de toată fala! Nu mi-aș fi închipuit că ești în stare de asemenea

lucru, să duci la capăt de unul singur isprava asta! De ce nu ne-ai spus și nouă ce vrei să faci?

– Adevărul este că mi-a fost teamă, că nu ați fi fost de acord. Apoi, am vrut să mă descurc singur, nu voiam să afle careva și să mă împiedice, să pierd ocazia de a o răpi. Din această pricină n-am dormit nopți întregi. Sunt foarte bucuros că am reușit.

– Ai procedat bine, băiete! Dar puteai să dai de vreun necaz și atunci ai fi avut nevoie de ajutor. Altădată să ascuți de sfaturile părinților, nu totdeauna e bine să faci de capul tău! E drăguță fata, sper să vă înțelegeți, să faceți casă bună amândoi.

Auzind ce vorbesc cei doi vrăjitori, Ilinca a început să plângă:

– Oameni buni, eu nu vreau să mă mărit! Vă rog, duceți-mă acasă, părinții mei vor fi foarte necăjiți de dispariția mea! De ce-ați făcut fapta asta atât de urâtă, fără să țineți cont și de mine?

– Nici gând, draga mea!, spuse zmeul Tună și Fulgeră. Oricum, n-ai fi fost de acord, frumoaso! De acum tu vei fi nora noastră dragă, vei locui împreună cu fiul nostru Fulgerică. Cu siguranță te va iubi și va avea grijă să-ți fie bine. Să nu ai nicio teamă!

Vestea că Ilinca fusese răpită se răspândi repede în tot ținutul, ajungând și la urechile lui Zmeuleț, care se făcu foc și pară pe prietenul său.

– Nu se poate asemenea trădare! Și tocmai de la cine? De la prietenul meu cel mai bun. Asta înseamnă la el prietenie? Am să-l distrug!

Deși își judeca aspru prietenul, Zmeuleț, dacă ar fi fost în situația lui, ar fi procedat cu siguranță la fel. Necazul cel mai mare era că Fulgerică i-o luase înainte, răpise fata fără știrea lui.

– Îl voi face praf!, se mânia Zmeuleț. O voi lua pe Ilinca din ghearele lui, cât mai repede, chiar cu prețul vieții mele! Cum îndrăznește să-și bată joc de mine? Îi voi arăta eu cine-i mai puternic! Ne vom înfrunta până la sânge!

De aceeași autoare:

Albe ninsori, poezii pentru copii, București, Editura Amurg Sentimental, 2017

Din stele, Tu Doamne coboară, poezii religioase, București, Editura Amurg Sentimental, 2017

Nepătrunse taine, poeme, București, Editura Amurg Sentimental, 2018

În poiană-i sărbătoare, fabule, București, Editura Amurg Sentimental, 2019

Povestiri din ograda bunicii, fabule, București, Editura Arefeana, 2020

Simfonia anotimpurilor, poezii pentru copii, București, Editura Destine, 2020

Spectacol de gală, fabule, București, Editura ePublishers, 2021

Ninge-mă cu doruri sfinte, poezii religioase, Râmnicu Vâlcea, Editura Antim Ivireanul, 2021

Povestiri cu tâlc, fabule în proză pentru copii, ilustrații color de Alexandra Barbu, București, Editura Leviathan, 2022

Urișul, basm, ilustrații de Șerban Andreescu, Apahida, Editura Neuma, 2023

Urișul, teatru, ilustrații color de Alexandra Barbu, Apahida, Editura Neuma, colecția „Puck”, 2024

Tărâmul fericirii, basm, București, Editura Zorio, 2024

Povestea ceșcuței de cafea, basm, ilustrații de Alexandra Barbu, București, Editura Leviathan, 2025

Referințe critice

„Poezia pentru copii trebuie să aibă cantabilitate, armonie, să se adreseze direct copilului, să adapteze ideile la nivelul său de înțelegere, coborându-se în lumea lui. Aceste aspecte se regăsesc în poeziile dedicate vârstei celei mai fragede de către Iuliana Dinu.

Iuliana Dinu are suflet de copil, iar poeziile sale se resimt de această inocență, debordând de vitalitate, relevând plăcerea de a se deda, cu generozitate, risipei de gânduri, de idei, de sentimente dominate de optimism molipsitor. Intuiția pedagogică o duce mai întâi pe Iuliana Dinu spre conturarea unui imaginar în care elementele realului sunt astfel desenate încât lumea înconjurătoare să fie luată în stăpânire pe calea imaginației pentru a intra în vibrația adevărilor esențiale, adevăruri intuite în învelișul metaforelor și al simbolurilor.” – **Ana Dobre** despre volumele *Albe ninsori* și *În poiană-i sărbătoare*, cronică apărută în revista „Rotonda valahă”, nr. 2 (17)/2020.

„Nu știu dacă Iuliana Dinu, autoarea unor încântătoare cărți pentru cei mici, a avut în minte lirica lui Blake, dar propriile sale poeme se remarcă în primul rând prin aceea că proiectează un univers comun tuturor, o viziune nu doar a copilăriei, dar a nevoii umane de iubire, pașnică viață și bucurie de a fi pe pământ, pe care farmecul și infinitul spectacol al naturii le intensifică până la extaz. În fabulele Iuliane Dinu apare frecvent o figură protectoare, maternă, din lumea care cuvântă doar cu licența fabulei, sau o ființă umană, o bunicuță care face pace în ogradă, sau o iubitoare și iubită mamă. Poemele Iuliane Dinu construiesc speranța, un tărâm de care cititorii să se îndrăgostească într-atât încât să-l dorească realizat aidoma și pe pământ.” – **Ana Maria Tupan** despre volumele *Albe ninsori* și *În poiană-i sărbătoare*, cronică publicată în revista „Rotonda valahă”, nr. 4 (19)/2020.

„Textele propriu-zise, roind de fluturi, cărăbuși, gărgărițe și alte asemenea lighioane ce depășesc în mod frecvent puterea de înțelegere a unui om matur, multor părinți nu le-ar strica să le audă seara silabisite de propriile odrasle, și mai cu seamă lecțiile de factură fabulistică ale volumului *Spectacol de gală*. Demersul Iuliane Dinu și al tuturor autorilor dedicați acestei specii defavorizate merită salutat.” – **Emil Lungeanu**, revista „Neuma”, nr. 3-4, martie-aprilie 2021, la rubrica: „Vitrina cu cărți”, despre volumul de poezii *Simfonia anotimpurilor* și volumul de fabule *Spectacol de gală*.

„Poeta Iuliana Dinu strânge în volumele sale de poezii petale de versuri pentru conturarea florilor umane dragi, «copiii». Versurile sale curg lin prin mesajele alese. Printr-o gingășie de mamă își plimbă copiii-lectori prin toate anotimpurile anului, pentru a se bucura de frumusețea acestora. Nu lipsește din versurile sale nici creatorul, bunul Dumnezeu, dătătorul de lumină și sănătate.” – **Victor Gh. Stan**, revista „Rotonda valahă”, nr. 19/2020, despre volumul de poezii *Simfonia anotimpurilor*.

„Doamna Iuliana Dinu are o vocație de mamă și educatoare. Cred că a scrie pentru copii, adică a putea fi receptat și lecturat de ei, presupune un mare talent, convingător și muzical.” – **Ion C. Ștefan**, revista „Bogdania”, nr. 75-76/2020, despre volumul de fabule *Povestiri din ograda bunicii*.

„E dificil de scris literatură adevărată pentru copii, întrucât autorul trebuie să pătrundă în mintea acestora. În volumul de poezii *Simfonia anotimpurilor*, autoarea reușește acest lucru. Ea știe să pătrundă în lumea jocurilor copiilor, poeziile ei despre anotimpuri constituie prilejuri de a reda bucuria din inima copiilor în timpul jocurilor lor, cât și armonia naturii. Volumul este ilustrat fascinant de nepoata autoarei, Alexandra Barbu, elevă în clasa a patra, Școala nr. 2, Voluntari – Ilfov. Stilul autoarei este direct, limpede, jucăuș. Cartea aduce, cum spunea Brâncuși despre sculpturile sale, «bucurie pură».” – **Lucian Gruia**, revista „Rotonda valahă”, nr. 19/2020, despre volumul de poezii *Simfonia anotimpurilor*.

„Folosind verbul la persoana întâi, indicativ prezent, cea a asumării prin implicare proprie, în care ceea ce spune și înfăptuiește, [Iuliana Dinu] structurează premisele credibilității maxime cu care își captivează cititorii mai mici sau mai mari. Continuați să faceți ce știți mai bine, scrieți o asemenea poezie și dăruți-ne-o, ca această mirifică bucurie s-o trăim împreună. Felicitări!” – **Geo Călugăru**, revista „Clipe albastre”, nr. 14-15/2018, despre volumul de poezii *Albe ninsori*.

„Autoare de volume de poezii pentru copii și de fabule în versuri, Iuliana Dinu revine acum cu aceste *Povestiri cu tâlc*, subintitulate *fabule pentru copii*. Textele combină structura tradițională a fabulei cu povestirea inspirată de universul copilăriei, evidențiind la sfârșit morala tocmai pentru că sunt destinate în primul rând copiilor. Așadar, citim aici o literatură situată la granița dintre specii, preocuparea autoarei fiind să nu repete formula cunoscută a fabulei, cu personajele alegorice consacrate (corbul, vulpea, șoricelul, câinele, broasca, motanul, cocoșul, ursul, bursucul ș.c.l.) și narațiune previzibilă, ci să le dezvolte în manieră proprie. Rezultă din această combinație în registru personal povestiri scrise fluent, într-un stil care se remarcă în primul rând prin naturalețe și accesibilitate pentru publicul țintă. Iuliana Dinu evită cu îndemânare tentația pasajelor descriptive, artificiale, care ar îngreuna lectura, reținând doar cadrul necesar dezvoltării narațiunii și reliefării caracterologice. Dialogurile au, la rândul lor, prospețimea exprimării directe, cea care obține efect imediat într-o astfel de povestire.

Povestiri cu tâlc oferă toate premisele pentru a-și cuceri rapid micuții cititori, dar și pe cei care vor să re trăiască farmecul copilăriei.” – **Costin Tuchilă**, postfață la volumul *Povestiri cu tâlc*.

„Iuliana Dinu scrie constant poezie și proză pentru copii cu o deosebită înțelegere față de universul micilor cititori, dominat de fantezie și îndrăzneală. Basmul pe care îl propune azi are elemente care îi pot fascina pe cititori, chiar atunci când au depășit vârsta poveștilor. Dacă adăugăm și farmecul desenelor

unui maestru de anvergura lui Șerban Andreescu, putem afirma că avem, în acest volum, toate ingredientele succesului.” – **Horia Gârbea**, coperta a IV-a a volumului **Urișul**.

„Iuliana Dinu debutează în textul scenic cu o dramatizare fermecătoare a basmului său **Urișul**. Astfel se întrește – cu poezie, proză, teatru – profilul unei autoare pentru copii dintre cele mai interesante. Sper că va găsi și drumul spre scenă.” – **Horia Gârbea**, coperta a IV-a a volumului de teatru **Urișul**.

„Poveste din poveste, piesa de teatru **Urișul** reușește să păstreze elementele esențiale ale basmului și să capteze atenția cititorului atât prin dialogul simplu și întâmplările care au loc între personaje, dar și prin valoarea educativă, frumusețea artistică și conținutul atractiv [...]. Frumos ilustrată de tânăra și talentata artistă Alexandra Barbu, cartea ne invită într-o lume nouă, în care realul contopit cu fantasticul creează atmosfera de basm.” – **Mihaela Aionesei**, fragmente din articolul *De la basm la teatru – un pas mic, dar convingător*, cronică la volumul de teatru **Urișul**, revista „Neuma”, nr. 11-12 (85-86)/2024, pag. 56.

Cuprins

Povestea Țeposului Roșcovan	5
<i>De aceeași autoare</i>	48
<i>Referințe critice</i>	49

Cărți pentru copii apărute la Editura Leviathan:

- „*Nino Nino*” și *poveștile copilăriei*, texte și desene ale copiilor din grupul artistic „Nino Nino” din Brăila, din cadrul proiectului „Zâmbetul unește” al Asociației Culturale Leviathan, realizat împreună cu Biblioteca Județeană „Panait Istrati” Brăila, Secția de Împrumut pentru copii. Ludotecă. Prefață și prezentări de Lică Barbu, cuvânt introductiv de Mihaela Doinița Stanciu, postfață de Pușa Roth. Coperta: Rudy Roth, 2021

- Lică Barbu, *Aventurile lui Licuță dincolo de Capătul Lumii*, povestire, ilustrații de Cristina-Anamaria Paraschiv, prefață de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 2021

- Eric Alexander Roth (11 ani, Palma de Mallorca, Spania), *Vertical Gardens*, volum în limba engleză, cu ilustrațiile autorului. Coperta: Rudy Roth, color, ediție de lux, cartonată, 2021

- Gina Zaharia, *Povești pentru Ilinca*, literatură pentru copii, ilustrații de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, color, ediție de lux, cartonată, 2021. Necomercială. Cartea are și ediție electronică (pdf, acces gratuit). Ediția electronică poate fi citită și descărcată de pe portalul editurii.

- Iuliana Dinu, *Povestiri cu tâlc*, fabule pentru copii. Desene color de Alexandra Barbu, clasa a VI-a, Școala nr. 2, Voluntari – Ilfov. Cuvânt înainte al autoarei, postfață de Costin Tuchilă, referințe critice despre cărțile autoarei. Ilustrația copertei: Alexandra Barbu, 2022

- Pușa Roth, *Aventurile lui UNU*, poveste pentru copii, ilustrată cu desene de Albert Frederick Roth (7 ani, Palma de Mallorca, Spania). Coperta: Rudy Roth, color, ediție de lux, cartonată, 2022

- *Lumea în culorile copilăriei*, desene ale copiilor din Grupul artistic „Nino Nino”, Brăila, din cadrul proiectului „Zâmbetul unește” al Asociației Culturale Leviathan. Album integral color, ediție de lux. Cuvânt înainte de Pușa Roth, prezentări de Lică Barbu. Coperta: Costin Tuchilă, 2023

- Alina Lavinia Grigoraș, *Aligri și cele patru anotimpuri*, vol. 1 – *Anria*, roman, ilustrații de Eva-Katerina Buțu, prefață de Costin Tuchilă, ediție de lux. Coperta: Rudy Roth, 2024

- Maria Chirtoacă, *Frumoșii zori ai copilăriei*, poezii, ilustrații de Bogdan Petry, ediție de lux. Coperta: Costin Tuchilă, 2025

• Iuliana Dinu, *Povestea ceșcuței de cafea*, basm. Desene de Alexandra Barbu, clasa a XI-a, Liceul de Arte Plastice „Nicolae Tonitza” din București. Referințe critice despre cărțile autoarei. Ilustrația copertei: Alexandra Barbu, 2025

• Elena Stoican, *Povești cu Țuchi*, cu fișă biobibliografică, postfață de Costin Tuchilă, color, ediție de lux, 2025

• Pușa Roth, *The Adventures of ONE*, English version by Diana Gabriela Radu, illustrations by Albert Frederick Roth, color, ediție de lux, cartonată, 2026.

Cărțile au prețuri foarte accesibile și sunt editate în condiții grafice deosebite.

Pe portalul editurii, detalii despre volume și autori, fragmente din cărți.
Adresa: <https://editura.leviathan.ro/>

Toți cei care doresc să colaboreze cu Editura Leviathan sau să cumpere cărțile noastre ne pot contacta pe adresele de mail:

costintuchila@gmail.com

pusa.roth@yahoo.com

leviathan.romania@yahoo.com

Lector: Puşa Roth
Corectură şi tehnoredactare: Leviathan. Apărut: 2026
Format: 17x24 cm
Editura Leviathan, Bucureşti, România
E-mail: costintuchila@gmail.com; pusa.roth@yahoo.com;
leviathan.romania@yahoo.com
Tiparul: PIM Iaşi

Și în *Povestea Țeposului Roșcovan*, Iuliana Dinu pleacă de la tema universală a binelui care învinge răul, dar împletește elementele fantastice, specifice basmului tradițional, cu elemente moderne, cu personaje din zilele noastre care trăiesc experiențe unice, transformări de personalitate, confruntări cu o altă realitate, realitate care poate fi o metaforă a vieții cotidiene. O lume populată de personaje

demonice care pot fi învinse prin curaj, istețime, forță și inteligență. Basmul modern este în esența lui o carte de învățătură, un semnal că indiferent de timpul în care se petrece acțiunea, lupta dintre cei doi poli ai conștiinței, binele și răul, reprezintă prezentul continuu al existenței noastre. Autoarea a surmontat cu talent și inspirație dificultățile basmului clasic, recreând acest gen îngemănat cu visul copilăriei.

Pușa Roth

ISBN 978-630-6601-43-1

